

הדלקת נר של שבת וברכתה.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר של-שבת:

בערב יום טוב אומרים: להדליק נר של יום טוב.

ואם יו"ט חל בשבת אומרים: להדליק נר של שבת ושל יום טוב.

קבלת שבת

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל-אלהים:
אשר בידו מחקרי-ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו היס והוא
עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו נשתחנה ונכרעה נברכה לפני-
יהוה עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו. היום
אם-בקלו תשמעו: אל-תקשו לבבכם במריבה כיום משה במדבר:
אשר גסוני אבותיכם בתנוני גם-ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט
בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא-ידעו דרכי: אשר נשבעתי
באפי אם-יבאון אל-מנוחתי:

שירו ליהנה שיר חדש שירו ליהנה כל-הארץ: שירו ליהנה
ברכו שמו בשרו מיום-ליום ישועתו: ספרו בגוים כבודו בכל-
העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על-כל-

קבלת שבת

קמט

אלהים: כי כל-אלהי העמים אלילים. ויהנה שמים עשה: הודר-
 והדר לפניו, עז ותפארת במקדשו: הברו ליהנה משפחות עמים
 הברו ליהנה כבוד ועז: הברו ליהנה כבוד שמו שאו מנחה ובאו
 לחצרותיו: השתחוו ליהנה בהדרת-קדש חילו מפניו כל-הארץ:
 אמרו בגוים יהנה מלך אף-תכון תבל בל-תמוט, ידין עמים
 במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: יעלו
 שדי וכל-אשר-בו, או ירננו כל-עצי-יער: לפני יהנה כי בא כי
 בא לשפט הארץ, ישפט-תבל בצדק ועמים באמונתו:

יהנה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל סביביו
 צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו:
 האירו ברקיו תבל ראמה ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני
 יהנה מלפני אדון כל-הארץ: הגידו השמים צדקו וראו כל-העמים
 כבודו: יבשו כל-עבדי פסל המתהללים באלילים, השתחוו-לו
 כל-אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למצן
 משפטיה יהנה: כי-אמה יהנה עליון על-כל-הארץ מאד נעלית
 על-כל-אלהים: אהבי יהנה שנאו רע, שמר נפשות חסידיו מיד
 רשעים יצילים: אור זרע לצדיק ולישרי-לב שמחה: שמחו צדיקים
 ביהנה והודו לזכר קדשו:

מזמור. שירו ליהנה שיר חדש כי-נפלאות עשה, הושיעה-לו
 מינו וזרוע קדשו: הודיע יהנה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, ראו כל-אפסי-ארץ את ישועת
 אלהינו: הריעו ליהנה כל-הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליהנה
 בכנור בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר הריעו לפני
 המלך יהנה: ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: נהרות ימחאו-
 כף יחד הרים ירננו: לפני יהנה כי בא לשפט הארץ, ישפט-תבל
 בצדק ועמים במישרים:

יהנה מלך ירגזו עמים, ישב כרובים תנוט הארץ: יהנה
 בציון גדול ורם הוא על-כל-העמים: יודו שמך גדול ונורא,
 קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב, אמה כוננת מישרים משפט
 וצדקה ביצקב אמה עשית: רוממו יהנה אלהינו והשתחוו להדם
 רגליו, קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו
 קראים אל-יהנה והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו
 עזתי וחם גתן-למו: יהנה אלהינו אמה עניתם, אל נשא היית
 להם ונקם על-עלילותם: רוממו יהנה אלהינו והשתחוו להר
 קדשו כי קדוש יהנה אלהינו:

מזמור לדוד. הבו ליהנה בני אלים הבו ליהנה כבוד ועז:
 הבו ליהנה כבוד שמו השתחוו ליהנה בהדרת-קדש: קול יהנה
 על-המים, אל-הכבוד הרעים יהנה על-מים רבים: קול-יהנה בלחם
 קול יהנה בהדר: קול יהנה שבר ארזים וישבר יהנה און-ארזי
 הלכנו: וירקידם כמו-עגל, לכנון ושריון כמו כן-ראמים: פול-
 יהנה חצב להכות אש: קול יהנה יחיל מדבר יחיל יהנה מדבר
 קדש: קול יהנה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו בלו אמר
 כבוד: יהנה למבול ישב וישב יהנה מלך לעולם: יהנה עז לעמו
 יתן, יהנה יברך את-עמו בשלום:

אנא בלחם גדלת ימינה תמיר צדקה:
 קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:
 נא גבור, יורשי יחודך כבבת שקרם:
 ברכם טהרם ברחמים, צדקתך תמיד גמלים:
 חסין קדוש, קרב טובך נהל עדתך:
 יחיד גאה, לעמך סנה זוכרי קדשתך:
 שונענו קבל ושמע צעקתנו יודע מעלמות
 פרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

קנא

קבלת שבת

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלָהּ. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָהּ: לכה

שָׁמור וְנִכּוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד. הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיֻּחַד. יִהְיֶה אֶחָד וְשִׁמוֹ
אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתַהֲלָהּ: לכה

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכֶה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקְדָּם
נִסּוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה: לכה

מִקְדָּשׁ מִלֶּךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה. רַב לָךְ שַׁבַּת
בְּעַמֶּק הַבְּכָא. וְהוּא יִחְמוֹל עֲלֶיךָ חֲמָלָה: לכה

הַתְּנַצְרֵי מַעֲפָר קוּמִי. לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֵרֶתךָ עַמִּי. עַל-יַד בֶּן-יִשְׂרָאֵל
בֵּית הַלְחָמִי. קַרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּהּ: לכה

הַתְּעוּבְרֵי הַתְּעוּבְרֵי. כִּי בָא אֹרֶךְ קוּמִי אֹרֵי. עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר
דְּבָרֵי. כְּבוֹד יִהְיֶה עֲלֶיךָ נִגְלָה: לכה

לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִכְלָמִי. מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה וּמַה תִּהְיֶה. כִּךְ יַחֲסוּ עֵינָי
עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל-תְּלָהּ: לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂאֵסִיף. וְרַחֲמוּ כָל-מַבְלַעֲנֶיךָ. יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ.
כְּמִשׁוֹשׁ חֶתָן עַל-כְּלָהּ: לכה

זָמִין וְשִׂמְאֵל תִּפְרֹצִי. וְאַתְּ-יִהְיֶה תַעֲרִיצִי. עַל יַד-אִישׁ בֶּן פְּרָצִי.
וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיָלָה: לכה

בּוֹאֵי בְשָׁלוֹם עֲטַרְת בְּעֵלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצַהֲלָהּ. תּוֹךְ אָמוּנִי
עִם סִגְלָה. בּוֹאֵי כְלָה. בּוֹאֵי כְלָה: לכה

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְחָה
עַל־יוֹן: לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדֶיךָ וְאַמּוֹנָתְךָ בְּלִילוֹת: עַל-י-עֲשׂוֹר וְעַל-י-
נָבֵל עַל־י הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי יִהְיֶה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ
אַרְבֵּן: מַה-גִּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יִהְיֶה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבַּתֶיךָ: אִישׁ בְּעַר
לֹא יִדַע וְכִסִּיל לֹא-יָבִין אֶת-זֹאת: בְּפִרְסֵי רְשָׁעִים כְּמוֹ-עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ

כִּלְפֵּעַלֵי אֲנִי לְהַשְׁמַדְם עַד־עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלַם יְהוָה: כִּי הִגַּה אֵיבִיךָ יְהוָה כִּי־הִגַּה אֵיבִיךָ יִאֲבֹדוּ יִתְפַּרְדּוּ כִּלְפֵּעַלֵי אֲנִי: וְתָרַם כְּרָאִים קַרְנֵי בִלְתֵי בְשֵׁמֶן רַעַנָן: וְנִטַּט עֵינֵי בְשׂוּרֵי בְקָמִים עַלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנֵי: צְדִיק כַּתְּמַר יִפְרַח כְּאֲרוֹ בְלִבָּנוֹן יִשְׁגָה: שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה כַּחצְרוֹת אֲלֵהִינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעַנָנִים יְהִיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מְלַךְ גְּאוֹת לְבַשׁ, לְבַשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֹזֵר אֶף־תַּכּוֹן תַּבַּל בַּל־תַּמּוּט: נְכוֹן כַּסְאָךָ מְאֹד מְעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְהוָה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָכִים: מְקַלּוֹת מֵיָם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמְרוֹם יְהוָה: עֲדוֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִצְנָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים: קוּיֵשׁ (לחלוץ אחרי עלינו).

בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְלִבָּשׁ וְלֹא בַחֲסוֹן וְלֹא בְכֶלֶךְ וְלֹא בַסְּתִילַת הָאֵידוֹן וְלֹא בַסְּתִילַת הַמְדַבֵּר וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם, וְלֹא בְנִסְתָּ וְלֹא בְשַׁעוֹת וְלֹא בְשֵׁמֶן קִיק וְלֹא בְשֵׁמֶן שְׂרָפָה וְלֹא בְאַלְהֵי וְלֹא בַחֲלָב. נְחוּם הַמְדִי אֹמֵר מְדַלִּיקִין בַּחֲלָב מְבַשֵּׁל, וְחַכְמִים אֹמְרִים אֶחָד מְבַשֵּׁל וְאֶחָד שְׂאִינוּ מְבַשֵּׁל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מְדַלִּיקִין בְּשֵׁמֶן שְׂרָפָה כִּיּוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶטְרָן מִסְּנֵי קְבוֹד הַשַּׁבָּת. וְחַכְמִים מְמִירִין בְּכָל־הַשְּׂגָנִים בְּשֵׁמֶן שְׁמִשְׁמִין בְּשֵׁמֶן אֲגוּזִים בְּשֵׁמֶן צְנוּנוֹת בְּשֵׁמֶן דְּגִים בְּשֵׁמֶן פְּרָעוֹת בְּעֶטְרָן וּבְנִסְטָ. רַבִּי טַרְסוֹן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֲלֵא בְשֵׁמֶן זַיִת בְּלִבָּד: (ג) כִּלְפֵּי־הַיּוֹצֵא מִן הַעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֲלֵא שִׁשְׁתּוֹן. וְכִלְפֵּי־הַיּוֹצֵא מִן הַעֵץ אֵינוּ מְשַׁמָּת טְמֵאת אֱהִלִים אֲלֵא שִׁשְׁתּוֹן. סְתִילַת הַכְּנֶדֶד שֶׁקָּפְלָה וְלֹא הִכְתֵּבָה, רַבִּי אֲלִיעֶזֶר אֹמֵר טְמֵאתָּ הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָה אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא, וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: (ד) לֹא יִקוּב אָדָם שֶׁסְּפָרַת שֶׁל בִּיצָה וּמִלֵּאנָה שֶׁמֶן וְיִתְנַנָּה עַל פִּי הַנֵּר בְּשִׁבִיל שְׂתֵּהָ מְנִטְפָת וְאִסִּילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס, וְרַבִּי יְהוּדָה מְמִיר. אֲבָל אִם חִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְחַלֵּת, מְתָר מִסְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד. לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעֲרָה שֶׁמֶן וְיִתְנַנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיֵאָן רֹאשׁ הַסְּתִילָה בְּחוּקָה בְּשִׁבִיל שְׂתֵּהָ שׂוֹאֶבֶת, וְרַבִּי יְהוּדָה מְמִיר: (ה) הַמְכַבֵּה אֶת־הַנֵּר מִסְּנֵי שֶׁהוּא מְתַרָא מִסְּנֵי גוֹיִם מִסְּנֵי לִקְטִים מִסְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בְּשִׁבִיל הַחוֹלָה שׂוֹיִשׁוֹן. פְּטוּר. כֶּחֶס עַל הַנֵּר כֶּחֶס עַל הַשֵּׁמֶן כֶּחֶס עַל הַסְּתִילָה.

ח'ב. רבי יוסי פוטר בקלן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פתח: (ו) על שלש עברות נשים מתות בשעת לדתן. על שאינן והירות בנדה במלה ובתולדת הנר: (ז) שלשה דברים צריך אדם לומר בחוץ ביתו ערב שבת עם השקה. עשרתם ערבתם תדליקו את הנר. ספק השקה ספק אינה השקה. אין מעשרין את הנר, ואין מטבילין את הפלים, ואין מדליקין את הנרות, אבל מעשרין את הדמין, ומעריבין וטובנין את החמין:

מגיא. חנניא אומר, ח'ב אדם למשמש בבגדו בערב שבת עם השקה (שמה ישבח ויגא), אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשבת:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנניא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלנה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדרבה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: יהנה עו לעמו יתן. יהנה יכרך את עמו בשלום: קדיש דרבנו — לעיל עמ' קב.

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא כרעותה. וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: תכרך וישתבח ויתפאר ויתרם ויתגשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא לעלא (בעשיית ולעלא) מן-כל-ברכתא ושירתא השבתתא ונתקמא די-אמירו בעלמא, ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהון ועל כל-תלמידי תלמידיהון ועל כל-מן דעסקין באורייתא (בארץ-ישראל קדישא) די באתרא (בארץ-ישראל קדישא) קדון די בכל-אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחסין אריכין ומזונא רויחא ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמאי וארעא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן-שמאי וחיים עלינו ועל-כל-ישראל, ואמרו אמן: עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל-כל-ישראל, ואמרו אמן: